

Osnovna škola Jagodnjak

Borisa Kidriča 57

31 324 Jagodnjak

Telefon: 031/745 - 063; Fax: 031/745 - 027

<http://os-jagodnjak.skole.hr> ; E-mail: skola@os-jagodnjak.skole.hr

Radionica: Razred bez ismijavanja

Cilj: Razvijanje empatije kod učenika te poticanje stvaranja brižne razredne atmosfere i zajedništva

Ishodi: Učenici će naučiti prepoznati osjećaje drugih osoba i osobne osjećaje u različitim situacijama; Naučit će prepoznati situacije kada mogu pomoći drugoj osobi te kako je zaštititi

Vrijeme: 45 minuta

Uzrast: 4. razred

Metode: frontalni rad, diskusija, individualni rad, rad u paru

Sredstva: radni listići „Kako bi se osjećao/la kad...“, „Što mogu učiniti“ i evaluacijski listić

Tijek radionice:

1. Uvodna aktivnost- 15'

Igra podjele na parove- Učenici izvlače papiriće kako bi se nasumično formirali parovi za kasniji rad u paru.

Frontalni rad i diskusija- Voditelj radionice čita priču „Rastrgano srce“ (Prilog 1.), a zatim razgovara s učenicima o pročitanom.

Postavlja pitanja i proziva učenike:

- Što mislite, kako se Petar osjeća?
- Zašto se tako osjeća?
- Kako će na njega djelovati to što se prema njemu dan za danom tako ponašaju?
- Što biste mogli reći Petru kako bi se bolje osjećao?
- Kako bi se Petar osjećao nakon ohrabrenja?
- Jeste li se vi nekada našli u sličnoj situaciji kao Petar?

2. Glavna aktivnost- 20'

Individualni rad i diskusija- Voditelj podijeli učenicima listić „Kako bi se osjećao/la kad...“ (Prilog 2.) te im ostavi dovoljno vremena da ga ispune. Na listiću se nalaze situacije koje izazivaju pozitivne i negativne emocije. Nakon što su završili učenici čitaju svoje odgovore i komentiraju ih zajedno s voditeljem. Kako na nas djeluju ohrabrenja, a kako obeshrabrenja?

3. Završna aktivnost- 10'

Rad u paru- Učenici u paru ispunjavaju listić „Što mogu učiniti“ (Prilog 3.) te prezentiraju svoje odgovore. Cilj je da učenici na konkretnim primjerima primijene ono što su naučili na radionici.

Učenička evaluacija (Prilog 4).

RASTRGANO SRCE

Jednog utorka ujutro, kad je zazvonila budilica, Petar nije ustao iz kreveta. Deset minuta kasnije majka je otvorila vrata njegove sobe. "Hajdemo", kazala je. "Zakasnit ćeš u školu. Ti si lijeno dijete."

"Ali mama, zlo mi je", rekao je Petar

"Zašto se uvijek ponašaš kao beba?" kazala je Petrova majka. "Uvijek ti je zlo na dan kad imaš tjelesni. Samo ustani i spremi se. Brat ti je već odjeven."

Petar se brzo odjenuo i otišao u kuhinju nešto pojesti. Njegov stariji brat Karlo upravo je bio završio. "Idem, mama", rekao je Karlo.

"Pričekaj Petra", kazala je njihova majka.

"Taj luzer uvijek kasni", rekao je Karlo. "Ne želim propustiti autobus".

Dječaci su stigli na stanicu točno na vrijeme, a Petar je slijedio starijega brata. Ali kad su se vrata zatvorila i autobus krenuo, Petar se sjetio da je ostavio zadaću u svojoj sobi.

Upitao je vozača autobusa bi li ga pričekao dok se vrati po zadaću. "Što ti je mali, jesi li lud? Ovo nije taksu. Bilo kako bilo, to te ide kad kasniš."

Kad je Petar stigao u školu kazao je učiteljici kako je ostavio zadaću kod kuće. "To je četvrti put ovaj mjesec, Petre", rekla je. "Jel' ti uopće radiš svoju zadaću? Počinjem misliti da lažeš. Bojim se da ću o tome morati porazgovarati s tvojim roditeljima."

Petar je volio igrati sportove, ali je mrzio sat tjelesnog jer je bio najmanji od svih dječaka. Tog su dana na tjelesnom trebali igrati košarku, koja je za Petra bila najgori od svih sportova. Učitelj je zatražio od djece neka se podijele u dvije momčadi, Lavove i Tigrove. Za nekoliko minuta bilo je po deset dječaka u svakoj momčadi, samo je Petar ostao.

Kapetan momčadi Lavova kazao je: "Ne želimo ga. On ne vrijedi ništa."

"On nije Tigar. Više je kao preplašena mačka", kazao je kapetan Tigrova. A drugi su se dječaci smijali.

Napokon je učitelj dodijelio Petra jednoj momčadi, i to Lavovima. Međutim, odsjedio je na klupi cijelo vrijeme jer ga kapetan niti jednom nije stavio u igru.

Tog dana poslije škole Petrov brat, Karlo, igrao je nogomet s prijateljima na igralištu u blizini njihove kuće. Petar je bio mnogo bolji u nogometu negoli u košarci. Nogomet mu je bio najdraži sport. Tako je Petar upitao Karla može li i on igrati. "Nema šanse", kazao je Karlo. "Upropastio bi igru".

Njihova je majka to čula i kazala: "Trebaš pustiti svog brata da igra s vama, Karlo".

"Ali mama, prespor je", rekao je Karlo. "I uvijek smeta."

Prilog 2.

„KAKO BI SE OSJEĆAO/LA KAD...“

- bi se netko zafrkavao na tvoj račun, zbog tvog izgleda?

- bi te uvijek birali zadnjeg prilikom biranja momčadi za nogomet ili neku igru?

- bi ti netko rekao da si jako dobar u nečemu što radiš?

- bi te netko nazvao pogrđnim imenom?

- bi ti netko pomogao riješiti problem koji te već dugo muči?

- se nitko s tobom ne bi želio igrati?

- bi te netko pozvao da se pridružiš grupi u igri?

- bi te netko držao za ruku ili te zagrlio kad bi se osjećao prestrašeno ili osamljeno?

Prilog 3.

„ŠTO MOGU UČINITI“

Denis neprestano zadirkuje Ivana, ismijava njegovu odjeću i izgled, često mu baca školsku torbu u koš, udari ga ili odgurne. Što misliš, kako se Ivan osjeća? Da Ivan ide u vaš razred, što biste mogli učiniti u takvoj situaciji?

Na školskom igralištu pod velikim odmorom Tin se poskliznuo i pao. Ozlijedio je ruku, a neki stariji učenici su mu se rugali i smijali. Kako se Tin osjeća? Što možete učiniti da pomognete Tinu?

Djevojčice iz razreda stalno zafrkavaju Anu zato što nosi naočale. Ana se zbog toga odvaja od njih i odmore u školi provodi sama. Kako biste pomogli Ani da se osjeća bolje?

Prilog 4.- Evaluacijski listić

KAKO SE OSJEĆAŠ POSLIJE OVE RADIONICE?

 UZVIŠENO	 PONOSNO	 TUŽNO	 LIJEPO
 DOSADNO	 ZABRINUTO	 ZAHVALNO	 IRITIRANO
 ZBUNJENO	 IZNENAĐENO	 LJUTITO	 NESTRPLJIVO
 ODUŠEVJENO	 KONFUZNO	 RADOZNAIO	 SRETNIO
 OHRABRENO	 UPLAŠENO	 UZBUĐENO	 NEKVOZNO